

Příloha 12

„Zubní“ básničky a říkanky

Zuzka, Zuzka zubatice,
zuby má dva a nic více.
Zuzka, Zuzka Havlíků,
zuby má jak z perníku.

Zajíc má dva zuby
a pořád se zubí.
Ať je půlnoc nebo den,
zuby lezou z pusy ven!

Nad záhadou zaječí
každý zubař zaječí.
Zajíc si jde zkrátka
rovnou pro rovnátka.

Řeže pila řízy říz,
nemá to však správný říz.
Řezat se jí nedaří.
Rozhodla se, že si zajde
k panu zubaři.

Prstíkem si zoubek zkusím,
jestli se mi viklá.
Už ho týden hledat musím,
jsem na něho zvyklá.

Ale, ale, zoubek cvičí
úklon vpřed a záklon dělá.
Dírka po něm úsměv ničí –
to jsem ho jen zkusit chtěla.

Nanyňka se chlubí,
že má čtyři zuby.
Jeden zoubek na masíčko,
druhý na kus tvarůžku,
třetí zoubek na jablíčko,
čtvrtý zoubek na hrušku.

Frantíku, teď ty se chlub!
prosím, já mám jeden zub!
Jeden zub mám na jablíčko,
jeden zub mám na hrušku
a jeden zub mám na masíčko,
jeden na kus tvarůžku.

Ten můj zoubek, chrupy, chrup,
není zoubek, ale zub.

Choval jsem se hrubě
k zubní pastě v tubě.
Beze všech vytáček:
zapatlal jsem kartáček.
Příště musím vlídně
(aspoň jednou týdně).

(pochopení vtipu)

Kartáčku na zuby, housenko škrábavá,
proč ty mě do pusy dřeš hlava nehlava?
Já na tě vyzraju, až budu děda,
pak můžeš po puse mé zuby hledat.

(pochopení vtipu)